

## ZARZĄDZENIE

Dnia 14 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w związku z pismem obrońcy skazanego A. B. z dnia 22 stycznia 2025 r. sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa 161/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2020 r., sygn. akt VIII K 167/18, na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

**zarządził:**

**stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu wyżej opisanego postępowania.**

## UZASADNIENIE

Pismem z dnia 25 stycznia 2025 r. obrońca skazanego A. B. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa 161/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2020 r., sygn. akt VIII K 167/18. Jako podstawę wznowieniową wskazał wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.) wywołanej faktem, że w składzie sądu II instancji zasiadała sędzia SO (del.) do SA X.Y., powołana na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz

niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), na podstawie postanowienia Prezydenta RP z [...] 2020 r. o powołaniu na stanowisko sędziego nr [...] Akt powołania został ww. sędzi wręczony w dniu [...] 2020 r.

Inicjatywa obrońcy skazanego nie mogła przynieść oczekiwanego przez niego rezultatu. Na wstępie należy przypomnieć, że powołana w piśmie obrońcy uchwała składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110-1/20, nie odnosiła się do kwestii udziału w składach orzekających sędziów delegowanych. Status sędziego należy zaś oceniać na czas orzekania w konkretnej sprawie, pomijając kwestię późniejszego jego powołania do pełnienia na stanowisko sędziego w sądzie wyższego rzędu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2024 r., II KK 531/22).

Ponadto Sąd Najwyższy, który kwestię zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., na skutek udziału w składzie orzekającym sędziego delegowanego przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia obowiązków w sądzie apelacyjnym, badał w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 16 listopada 2021 r. wydanym w sprawach połączonych od C – 748/19 do C –754/19, jednoznacznie stwierdził, że judykat ten nie daje podstaw do wzruszenia, prawomocnego przed dniem 16 listopada 2021 r. orzeczenia wydanego przez sąd, w którego składzie zasiadał sędzia delegowany przez Ministra Sprawiedliwości, na podstawie zakwestionowanych w tym orzeczeniu przepisów krajowych. W konsekwencji nie stwierdził zaistnienia w badanej przez siebie sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. II KK 379/20; podobnie uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2021 r., II KK 484/21).

Odnosząc się zaś do uwagi autora pisma o treści: „negatywna ocena realizacji standardów bezstronności przez SSA X.Y. nie tylko przy wydawaniu orzeczenia, ale również sporządzaniu pisemnego uzasadnienia wyroku z dnia 03 grudnia 2020 roku, nie daje gwarancji zachowania bezstronności i niezależności na gruncie przedmiotowej sprawy”, należy dodatkowo wskazać, że sędzia X.Y. nie tylko nie była sędzią sprawozdawcą w sprawie II AKa 161/20 (zob. § 119 ust. 1

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych), ale nawet - z uwagi na przebywanie na urlopie - nie podpisała uzasadnienia wyroku wydanego w sprawie II AKa 161/20 (zastosowanie znalazł przepis art. 115 § 3 k.p.k.) – k. 564.

Mając powyższe na uwadze, zarządzono jak wyżej.

[J.J.]

[a.ł.]